

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 355/2017
16.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Расима Сулејмановића, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 3. у вези члана 30. Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење, промет експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Мирослава Ристића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 89/14 од 01.03.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 790/16 од 01.12.2016. године, у седници већа одржаној 16.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Расима Сулејмановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 89/14 од 01.03.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 790/16 од 01.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 89/14 од 01.03.2016. године окривљени Расим Сулејмановић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 3. у вези члана 30. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од седам година и због извршеног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за која му је суд утврдио казну затвора у трајању од једне године, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од седам година и два месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору од 05.10.2012. до 05.03.2013. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду плати трошкове паушала и кривичног поступка, као у изреци пресуде док су оштећени АА, ББ, ВВ и ГГ упућени на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 790/16 од 01.12.2016. године одбијене су, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу, браниоца окривљеног Расима Сулејмановића и заједничког пуномоћника оштећених

адвоката Станимира Ђурића и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу К 89/14 од 01.03.2016. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Расима Сулејмановића, адвокат Мирослав Ристић, поднео је захтев за заштиту законитости побијајући их као неправилне и незаконите, без изричитог нумеричког указивања на повређену законску одредбу, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да укине побијану пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 790/16 од 01.12.2016. године и предмет врати истом суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Расима Сулејмановића, адвоката Мирослава Ристића, није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, из ког разлога је предметни захтев одбачен као недозвољен.

Поднетим захтевом се указује да је изрека првостепене пресуде неразумљива чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, те се наводи да је изрека првостепене пресуде противуречна сама себи и разлозима одлуке; да нису наведени разлози о одлучним чињеницама а наведени разлози су нејасни и противуречни - чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, поднетим захтевом се указује да првостепени суд није правилно ценио изведене доказе: исказе сведока АА, ББ, ГГ, ВВ, ДД, ЋЋ, ЕЕ ... , те да није правилно ценио одбрану окривљеног чиме је погрешно утврдио чињенично стање, односно овим наводима у захтеву се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како повреде одредаба члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП не представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, од стране окривљеног преко браниоца, то је поднети захтев и у овом делу одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић